

เปรียบเทียบสาระสำคัญของร่างกฎหมายฉบับประชาชน
(ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำใ้บุคคลสูญหาย พ.ศ.)

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำใ้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ฉบับประชาชน ได้จัดทำขึ้นโดยการทบทวนและปรับปรุงร่างกฎหมายเดิมที่เข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อปีที่ผ่านมา¹ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560² และพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี หรือที่ได้ลงนามไว้และอยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อเข้าเป็นภาคี³ ผ่านการระดมความคิดจากผู้ได้รับความเสียหาย นักกฎหมาย และคนทำงานในองค์กรภาคประชาสังคมที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการทรมานและการกระทำใ้บุคคลสูญหาย โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อแก้ไขปัญหาการทรมานและการกระทำใ้บุคคลสูญหายที่เกิดขึ้นจริงในห้วงเวลาที่ผ่านมา เพื่อชดเชยฟื้นฟูและเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายอย่างมีประสิทธิภาพ ลดล้างวัฒนธรรมในภาครัฐราชการบางหน่วยงานที่ยังคงปล่อยให้คนผิดลอยนวล (impunity) และสร้างระบบความพร้อมรับผิดในภาครัฐ (accountability) เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำใ้บุคคลสูญหายเกิดผลอย่างแท้จริง

ตารางสรุปเปรียบเทียบสาระสำคัญของร่างกฎหมายฉบับประชาชนกับร่างกฎหมายเดิมที่เข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
1. หลักการของร่างพระราชบัญญัติ	หลักการ - ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำใ้บุคคลสูญหาย	หลักการ - ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำใ้บุคคลสูญหาย โดยกำหนดให้การค้นตัว จับกุมขัง หรือกระทำการใดอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายของบุคคลจะต้องมีการแจ้งสิทธิและจัดทำบันทึกการควบคุมตัวตามที่กฎหมายนี้กำหนดโดยไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งกำหนดให้ศาลยุติธรรมเป็นกลไกสำคัญในการตรวจสอบการใช้	- กำหนดกรอบหลักการให้มีรายละเอียดที่กระจ่างชัดยิ่งขึ้นโดยมุ่งประสงค์ให้การรับรองหลักการในวาระแรกของฝ่ายนิติบัญญัติมีกรอบแนวคิดที่กระจ่างชัดและลงลึกยิ่งไปกว่าเพียงแค่กำหนดให้มีกฎหมาย - รายละเอียดที่มุ่งประสงค์ให้ฝ่ายนิติบัญญัติพิจารณาอนุมัติกรอบหลักการในวาระแรกได้แก่ (ก) การแจ้งสิทธิและจัดทำบันทึกการควบคุมตัว (ข) การตรวจสอบการใช้อำนาจโดยศาล

¹ โดยที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำใ้บุคคลสูญหาย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘๖/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๑

² รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับที่ผ่าน ๆ มาจนถึงปัจจุบัน ได้บัญญัติรับรองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคลอย่างชัดแจ้ง (มาตรา 4) รวมทั้งคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคล จากการถูกค้นตัว จับกุมขัง หรือถูกกระทำการใดอันกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิตหรือร่างกายเกินสมควรแก่เหตุผลที่กฎหมายกำหนด และยังมีบัญญัติไว้อย่างแจ่มชัดอีกด้วยว่า การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมนั้นจะกระทำมิได้ (มาตรา 28) ทั้งนี้ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพหรือจากการกระทำความผิดอาญาย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาหรือช่วยเหลือจากรัฐ (มาตรา 25)

³ พันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องโดยตรงได้แก่ (1) อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention against Torture and Other Cruel Inhuman or Degrading Treatment หรือ CAT) ซึ่งประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาดังกล่าวตั้งแต่ 1 พฤศจิกายน 2550 และ (2) อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการหายสาบสูญโดยถูกบังคับ (International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance หรือ ICPPED) ซึ่งประเทศไทยได้ลงนามรับรองอนุสัญญาดังกล่าวเมื่อ 9 มกราคม 2555 และอยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อให้สัตยาบันเข้าเป็นภาคี

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
		<p>อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายของบุคคล สร้างระบบความพร้อมรับผิด (accountability) และลบล้างวัฒนธรรมปล่อยให้คนผิดลอยนวล (impunity) ตลอดจนมีกลไกสนับสนุนช่วยเหลือให้ผู้ได้รับความเสียหายได้รับความเป็นธรรม ผ่านการช่วยเหลือทางกฎหมายเพื่อติดตามตรวจสอบและนำตัวผู้ที่เกี่ยวข้องมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา และมาตรการชดเชยฟื้นฟูและเยียวยาความเสียหายทางร่างกาย จิตใจและสังคม และการป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดเกิดขึ้นซ้ำอีก</p>	<p>ยุติธรรมซึ่งเป็นศาลพลเรือน (ค) การกำหนดกลไกสนับสนุนช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหายให้ได้รับความเป็นธรรม</p>
<p>2. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ</p>	<p>เหตุผล - โดยที่การทรมาน และการกระทำให้บุคคลสูญหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงซึ่งไม่อาจยกเว้นให้กระทำได้ไม่ว่าสถานการณ์ใด ๆ ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาต่อต้านการทรมาน และการประทุษร้ายหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการหายสาบสูญโดยถูกบังคับ จึงต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดฐานความผิดเป็นการเฉพาะ ตลอดจนมีมาตรการป้องกันและปราบปราม มาตรการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายและมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามข้อบทในอนุสัญญาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการยกระดับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยให้เทียบเท่าสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เหตุผล - โดยที่การทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และการกระทำให้บุคคลสูญหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงซึ่งไม่อาจยกเว้นให้กระทำได้ไม่ว่าสถานการณ์ใด ๆ อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากการถูกค้นตัว จับ คမ်းขัง หรือถูกกระทำการใดอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายเกินสมควรแก่เหตุผลที่กฎหมายกำหนด ยิ่งไปกว่านั้นการทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมนั้นจะกระทำมิได้ ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาต่อต้านการทรมาน และการประทุษร้ายหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และได้ลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการหายสาบสูญโดยถูกบังคับ จึงต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดฐานความผิดเป็น</p>	<p>- เพิ่มเติมหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในเรื่องสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากการถูกค้นตัว จับ คမ်းขัง หรือถูกกระทำการใดอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายเกินสมควรแก่เหตุผลที่กฎหมายกำหนด ยิ่งไปกว่านั้นการทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมนั้นจะกระทำมิได้</p>

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
		<p>การเฉพาะ ตลอดจนมีมาตรการป้องกันและปราบปราม มาตรการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายและมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามข้อบทในอนุสัญญาดังกล่าว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการยกระดับการคุ้มครอง สิทธิมนุษยชนในประเทศไทยให้เทียบเท่าสากล และสอดคล้องกับ หลักการของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้</p>	
3. ผลต่อกฎหมายอื่น	-	<p>- มาตรา 3 บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดเรื่อง การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลไว้ โดยเฉพาะซึ่งให้ความคุ้มครองบุคคลมากกว่าที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ให้บังคับตามกฎหมายนั้น</p>	<p>- เพื่อให้พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายกลางที่กำหนด มาตรฐานขั้นต่ำในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและ ร่างกายของบุคคล ดังนั้น การควบคุมตัวหรือการใช้อำนาจที่ กระทบต่อเสรีภาพในร่างกายของบุคคล ผู้ปฏิบัติการจะต้อง แจ่มใสและจัดทำบันทึกการควบคุมตัว และดำเนินมาตรการ อื่น ๆ ตามที่กฎหมายนี้กำหนด</p> <p>- ผลของมาตรานี้คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้ บุคคลสูญหายตามกฎหมายนี้ ไม่ว่าปฏิบัติการณ์กระทบต่อ สิทธิหรือเสรีภาพในร่างกายนั้นได้กระทำลงโดยอาศัย บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดๆ ก็ตาม อาทิ พระราชบัญญัติกฎ อัยการศึก พ.ศ. 2457 พระราชกำหนดการบริหารราชการใน สถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 เป็นต้น</p>
4. บทนิยาม	- มาตรา 3 เดิม	<p>- มาตรา 4</p> <p>- “การทรมาน” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำ ด้วยประการใดให้ผู้อื่นเกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมาน อย่างร้ายแรงแก่ร่างกายหรือจิตใจ เพื่อวัตถุประสงค์รวมทั้ง อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p>	<p>- ปรับปรุงบทนิยามคำว่า “การทรมาน” “การกระทำให้บุคคล สูญหาย” “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” และ “ผู้ได้รับความเสียหาย เพื่อให้ความหมายของถ้อยคำในบทนิยามดังกล่าวสอดคล้อง กับหลักการของอนุสัญญาและหลักการของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยยิ่งขึ้น</p>

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
		<p>(1) ให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือคำรับสารภาพจากผู้ถูกกระทำหรือบุคคลที่สาม</p> <p>(2) ลงโทษผู้ถูกกระทำ โดยมีเหตุจากการกระทำซึ่งผู้นั้นหรือบุคคลที่สามได้กระทำหรือถูกสงสัยว่าได้กระทำ</p> <p>(3) ชมเชยหรือชูเกียรติผู้ถูกกระทำหรือบุคคลที่สาม หรือ</p> <p>(4) เพราะเหตุผลใด ๆ บนพื้นฐานของการเลือกปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบใด</p> <p>แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงการลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือตามที่กฎหมายบัญญัติ และตามพันธกรณีและมาตรฐานระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่</p> <p>- “การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำด้วยประการใดเป็นเหตุให้ผู้อื่นเกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานแก่ร่างกายหรือจิตใจ หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงการลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือตามที่กฎหมายบัญญัติ และตามพันธกรณีและมาตรฐานระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่</p> <p>- “ควบคุมตัว” หมายความว่า รวมถึง การจับ คุม ชัง ลักพา กักตัว คุมขัง กักขัง เรียกตัวหรือเชิญตัวบุคคลไปสอบถามหรือซักถาม หรือกระทำด้วยประการอื่นใดอันเป็นการจำกัดเสรีภาพในร่างกาย</p> <p>- “การกระทำให้บุคคลสูญหาย” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐควบคุมตัวบุคคล โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือ</p>	<p>- โดยผู้ได้รับความเสียหาย หมายความว่ารวมถึง สามมี ภริยา คู่ชีวิต ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน และผู้อยู่ในอุปการะ ทั้งโดยนิตินัยและโดยพฤตินัย</p> <p>- เพิ่มบทนิยามคำว่า “ควบคุมตัว” ให้ครอบคลุมถึงการกระทำในลักษณะใดก็ตามที่เป็นการจำกัดเสรีภาพในร่างกายของบุคคล เพื่อให้การใช้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทบต่อเสรีภาพในร่างกายของบุคคล ต้องดำเนินการแจ้งรายละเอียดด้านการคุ้มครองสิทธิและการจัดทำบันทึกการควบคุมตัวโดยละเอียดตามที่กฎหมายกำหนด อันเป็นมาตรการป้องกันที่มีประสิทธิภาพ เพื่อคุ้มครองสิทธิในชีวิตและร่างกายของบุคคลทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติ</p>

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
		<p>ผู้กระทำความผิดมิได้มีการกระทำการดังกล่าว หรือปกปิดชะตากรรมหรือที่อยู่ของบุคคลนั้น หรือไม่ให้ทราบว่าบุคคลนั้นเป็นตายร้ายดีอย่างไรหรืออยู่ที่ใด</p> <p>- “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 และให้หมายรวมถึงบุคคลซึ่งใช้อำนาจรัฐหรือได้รับมอบอำนาจ หรือได้รับแต่งตั้ง อนุญาต การสนับสนุน หรือการยอมรับโดยตรงหรือโดยปริยาย ให้ใช้อำนาจรัฐในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมาย</p> <p>- “ผู้ได้รับความเสียหาย” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือจิตใจจากการทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี หรือการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย และให้หมายความรวมถึงสามี ภริยา คู่ชีวิต ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน และผู้อยู่ในอุปการะ ทั้งโดยนิตินัยและพฤตินัยของบุคคลที่ได้รับความเสียหายดังกล่าว</p>	
5. หมวดที่ 1 บททั่วไป	-	<p>- มาตรา 6 บุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี หรือการกระทำทำให้บุคคลสูญหายจะกระทำมิได้</p> <p>ในกรณีที่มีการกระทำซึ่งกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับความเสียหายมีสิทธิร้องทุกข์ร้องเรียนและเข้าถึงความเป็นธรรมโดยได้รับความคุ้มครองและการสนับสนุนช่วยเหลือจากรัฐ ผู้ได้รับความเสียหายมีสิทธิได้รับการชดเชยและเยียวยาความเสียหายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมทั้งการป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดซ้ำอีก</p>	<p>- กำหนดกรอบแนวคิดของการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหายในหมวดที่ ๑ บททั่วไป เพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเกี่ยวกับหน้าที่ของรัฐ ซึ่งหมายรวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งฝ่ายบริหาร ตุลาการและนิติบัญญัติ</p> <p>- ยืนยันหลักการของรัฐธรรมนูญที่รัฐจะต้องคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลโดยไม่เลือกปฏิบัติ การทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และการกระทำทำให้บุคคลสูญหายจะกระทำมิได้ ซึ่งหมายรวมถึงรัฐต้องดำเนิน</p>

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
		<p>ผู้ได้รับความเสียหาย พนักงานอัยการ หรือบุคคลอื่นใด เพื่อประโยชน์ของผู้ได้รับความเสียหาย มีสิทธิร้องขอต่อศาล เพื่อให้สั่งระงับหรือเพิกถอนการกระทำซึ่งกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่งเช่นว่านั้นทันที รวมทั้งกำหนดวิธีการตามสมควรเพื่อคุ้มครอง ชดเชยและเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>- มาตรา 7 รัฐมีหน้าที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติ และดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและปราบปรามการทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และการกระทำให้บุคคลสูญหาย</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำซึ่งกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง รัฐมีหน้าที่ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพและความปลอดภัยให้แก่ผู้ได้รับความเสียหาย สนับสนุนช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายรวมถึง การชดเชยและเยียวยาความเสียหายทางร่างกายและจิตใจ การติดตามตรวจสอบข้อร้องเรียนเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม และมีมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดขึ้นซ้ำอีก</p>	<p>มาตรการป้องกันและปราบปรามอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดรับรองสิทธิในการร้องเรียนเกี่ยวกับการทรมานหรือการกระทำให้บุคคลสูญหาย หน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพความปลอดภัยและสนับสนุนช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหายอย่างเร่งด่วน ซึ่งรวมทั้งการติดตามตรวจสอบข้อร้องเรียนเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา การสามารถเข้าถึงการชดเชยและเยียวยาความเสียหายทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อคืนความเป็นธรรมให้แก่ผู้ได้รับความเสียหาย และสุดท้ายรัฐต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดขึ้นซ้ำอีก - กำหนดบทบาทขององค์กรฝ่ายตุลาการในการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้มีคำสั่งระงับหรือเพิกถอนการกระทำซึ่งกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย เช่นว่านั้นทันที และศาลยังมีอำนาจหน้าที่กำหนดวิธีการตามสมควรเพื่อคุ้มครอง ชดเชยและเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นผ่านการสนับสนุนช่วยเหลือจากคณะกรรมการ
<p>6. หมวดที่ 2 การปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย</p>	<p>- กำหนดความฐานความผิดและหลักการอื่น ๆ ในหมวด 1 บททั่วไป (มาตรา 5 – มาตรา 12) โดยแยกบทกำหนดโทษไว้ในหมวด 5 (มาตรา 28 - มาตรา 33) และกำหนดเรื่องการดำเนินคดีไว้ในหมวด 4 (มาตรา 26 – มาตรา 27)</p>	<p>- กำหนดหมวด 2 การปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย โดยแบ่งเป็นสองส่วนได้แก่ ส่วนที่ 1 บททั่วไป และส่วนที่ 2 การดำเนินคดี โดยแยกบทกำหนดโทษไว้ในหมวด 5 (มาตรา 44 - มาตรา 47)</p>	<p>- กำหนดมาตรการปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายในหมวด 2 การปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย ที่รวมถึงฐานความผิด การดำเนินคดี การเข้าถึงความเป็นธรรมของผู้ได้รับความเสียหายและการ</p>

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
			<p>ชดเชยฟื้นฟูเยียวยา เพื่อสร้างระบบความพร้อมรับผิดชอบ (accountability) และลบล้างวัฒนธรรมปล่อยให้คนผิดลอยนวล (impunity) และมีกลไกสนับสนุนช่วยเหลือให้ผู้ได้รับความเสียหายได้รับความเป็นธรรม ผ่านการช่วยเหลือทางกฎหมายเพื่อติดตามตรวจสอบและนำตัวผู้เกี่ยวข้องมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา และการชดเชยฟื้นฟูเยียวยาความเสียหายทางร่างกาย จิตใจและสังคม และการป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดเกิดขึ้นซ้ำอีก</p>
<p>6.1 ส่วนที่ 1 บททั่วไป</p>	<p>- ความผิดฐานกระทำทำให้บุคคลสูญหาย (มาตรา 6)</p> <p>- ความผิดฐานกระทำทรมาน (มาตรา 5)</p>	<p>- ความผิดฐานกระทำทำให้บุคคลสูญหาย</p> <p>มาตรา 8 ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐ จับ ชัง ลักพา ควบคุมตัว หรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือผู้กระทำ ปฏิเสธว่ามีกระทำการนั้น หรือปกปิดชะตากรรม หรือที่อยู่ของบุคคลนั้น หรือไม่ให้ทราบว่าคุณคนนั้นเป็นตายร้ายดีอย่างไรหรืออยู่ที่ใด ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำทำให้บุคคลสูญหาย</p> <p>- ความผิดฐานกระทำทรมาน</p> <p>มาตรา 9 ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นเกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานอย่างร้ายแรงแก่ร่างกายหรือจิตใจ เพื่อวัตถุประสงค์รวมทั้งอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือคำรับสารภาพจากผู้ถูกกระทำหรือบุคคลที่สาม</p> <p>(2) ลงโทษผู้ถูกกระทำ โดยมีเหตุจากการกระทำซึ่งผู้นั้นหรือบุคคลที่สามได้กระทำหรือถูกสงสัยว่าได้กระทำ</p> <p>(3) ช่มชู้หรือขู่เข็ญผู้ถูกกระทำหรือ</p>	<p>ส่วนที่ 1</p> <p>- ปรับปรุงเนื้อหาสาระความผิดฐานกระทำทำให้บุคคลสูญหาย (มาตรา 8) ฐานกระทำทรมาน (มาตรา 9) และเพิ่มเติมความผิดฐานกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (มาตรา 10)</p> <p>- ปรับปรุงเหตุเพิ่มโทษ (มาตรา 11) ความรับผิดชอบของผู้สมคบผู้ใช้ ผู้สนับสนุน (มาตรา 12) และความรับผิดชอบผู้บังคับบัญชา (มาตรา 13)</p> <p>- ยืนยันบทรับรองหลักความรับผิดชอบสากล (Universal jurisdiction) (มาตรา 15) หลักกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญา (มาตรา 16) หลักสิทธิเด็ดขาด (Non-derogation) (มาตรา 17) หลักการไม่ส่งตัวกลับไปเผชิญอันตราย (Non-refoulement) (มาตรา 18)</p> <p>- ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาเพื่อประสิทธิผลในการป้องปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหายสมตั้งเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้</p>

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>- ความผิดฐานกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (ไม่มี)</p> <p>- ผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับตัวการ ผู้สมคบต้องระวางโทษหนึ่งในสาม (มาตรา 31)</p> <p>- ความรับผิดของผู้บังคับบัญชา (มาตรา 32)</p>	<p>บุคคลที่สาม หรือ</p> <p>(4) เพราะเหตุผลใด ๆ บนพื้นฐานของ การเลือกปฏิบัติต่อบุคคล</p> <p>ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำทรมาน</p> <p>- ความผิดฐานกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี</p> <p>มาตรา 10 ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นเกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานแก่ร่างกายหรือจิตใจ โดยเป็นการกระทำในลักษณะที่ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี</p> <p>- ผู้มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องรับผิดชอบเกี่ยวกับตัวการ</p> <p>มาตรา 12 ผู้ใดสมคบ เป็นผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน เพื่อกระทำความผิดตามมาตรา 8 มาตรา 9 หรือมาตรา 10 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น</p> <p>- ความรับผิดของผู้บังคับบัญชา</p> <p>มาตรา 13 ผู้ใดเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำความผิดตามมาตรา 8 มาตรา 9 หรือมาตรา 10 และไม่ดำเนินการที่จำเป็น และเหมาะสมตามอำนาจของตน เพื่อป้องกันหรือระงับการกระทำความผิด หรือไม่ดำเนินการ หรือส่งเรื่องให้ดำเนินการสอบสวนและดำเนินคดีอาญาตามกฎหมาย ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น</p> <p>ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งจะต้องเป็นผู้ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบและมีอำนาจควบคุมดูแลการกระทำซึ่งเกี่ยวข้องกับ การควบคุมตัวบุคคล</p>	

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>- มิให้เป็นความผิดทางการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (มาตรา 8)</p> <p>- หลักการไม่ส่งตัวกลับไปเผชิญอันตราย (Non-refoulement) (มาตรา 12)</p>	<p>ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องรับผิดชอบ หากพิสูจน์ได้ว่าตนไม่ทราบหรือควรจะไม่ทราบหรือมิได้ละเลยเพิกเฉยต่อการกระทำความผิดของผู้ที่ได้อำนาจบังคับบัญชาของตน</p> <p>- มิให้เป็นความผิดทางการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน</p> <p>มาตรา 16 การกระทำความผิดฐานกระทำทรมาน ความผิดฐานกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหายตามพระราชบัญญัตินี้ มิให้ถือว่าเป็นความผิดทางการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา</p> <p>- หลักการไม่ส่งตัวกลับไปเผชิญอันตราย (Non-refoulement)</p> <p>มาตรา 18 ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐส่งตัวบุคคลใดออกไปนอกราชอาณาจักร หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการส่งบุคคลดังกล่าวออกไปจะส่งผลให้บุคคลนั้นต้องตกอยู่ในความเสี่ยงจากการทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี หรือการกระทำให้บุคคลสูญหาย</p>	
6.2 ส่วนที่ 2 การดำเนินคดี	- ความเป็นผู้เสียหายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (มาตรา 10) หมายรวมเฉพาะสามี ภริยา ผู้บุพการีและผู้สืบสันดานของผู้ได้รับความเสียหาย	<p>- ความเป็นผู้เสียหายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา</p> <p>มาตรา 19 ให้ผู้ได้รับความเสียหายในคดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (สามี ภริยา คู่ชีวิต ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน และผู้อยู่ในอุปการะ ทั้งโดยนิตินัยและพฤตินัย) เป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>	<p>กำหนดส่วนที่ 2 การดำเนินคดี ดังนี้</p> <p>- รับรองความเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา เพื่อให้สามี ภริยา คู่ชีวิต ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน และผู้อยู่ในอุปการะ ทั้งโดยนิตินัยและพฤตินัย สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ได้รับทราบความเป็นจริง และเข้าถึงความเป็นธรรมได้</p>

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>- การนับอายุความต่อเนื่อง (ไม่มี) แต่ได้กำหนดในมาตรา 9 ให้ดำเนินการสืบสวนจนกว่าจะพบบุคคลที่ถูกกระทำให้สูญหาย หรือปรากฏหลักฐานน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตาย</p> <p>- อายุความ (ไม่มีกำหนดไว้เป็นพิเศษ) ใช้อายุความตามหลักกฎหมายอาญาทั่วไป</p> <p>- ให้เป็นคดีพิเศษ (มาตรา 26) แต่เกี่ยวกับพนักงานผู้รับผิดชอบสำนวนการสอบสวน อีกทั้งไม่มีการกำหนดแจ้งข้อความผิดมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นไปได้อย่างล่าช้าเพราะต้องส่งสำนวนไปให้ปชช. หรือปปท. แล้วแต่กรณีพิจารณา</p>	<p>- การนับอายุความต่อเนื่อง</p> <p>มาตรา 20 ให้การกระทำความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหายตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดต่อเนื่องตลอดเวลาจนกว่าจะเปิดเผยแพร่ตารกรรมหรือปล่อยตัวบุคคลที่ถูกควบคุมตัว และไม่ให้เริ่มนับอายุความจนกว่าจะพบบุคคลที่ถูกกระทำให้สูญหาย หรือปรากฏหลักฐานน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตาย และให้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนจนกว่าจะพบบุคคลที่ถูกกระทำให้สูญหายหรือปรากฏหลักฐานน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตาย</p> <p>- อายุความ</p> <p>มาตรา 21 ให้ความผิดฐานกระทำทรมาน และฐานกระทำให้บุคคลสูญหายตามพระราชบัญญัตินี้ มีอายุความห้าสิบปี ความผิดฐานกระทำทรมาน และฐานกระทำให้บุคคลสูญหายตามพระราชบัญญัตินี้ไม่มีอายุความ หากเป็นส่วนหนึ่งของการกระทำที่มีลักษณะอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ</p> <p>- ให้เป็นคดีพิเศษโดยมีพนักงานอัยการเป็นผู้รับผิดชอบสำนวนการสอบสวน</p> <p>มาตรา 22 ให้คดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ และให้พนักงานอัยการเป็นผู้รับผิดชอบสำนวนการสอบสวน</p> <p>ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหน่วยงานใดตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหน่วยงานนั้นเข้าร่วมเป็นพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นำบทบัญญัติในหมวด 3 การสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษตามกฎหมายว่า</p>	<p>(มาตรา 19)</p> <p>- กำหนดเรื่องการนับอายุความ โดยให้การกระทำความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหายเป็นความผิดต่อเนื่องตลอดเวลาจนกว่าจะเปิดเผยแพร่ตารกรรมหรือปล่อยตัวบุคคลที่ถูกควบคุมตัว และการสืบสวนสอบสวนต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเริ่มนับอายุความก็ต่อเมื่อพบบุคคลที่ถูกกระทำให้สูญหายหรือปรากฏหลักฐานน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตาย (มาตรา 20) และให้ความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหายและฐานกระทำทรมานมีอายุความห้าสิบปี และให้ไม่มีอายุความหากเป็นส่วนหนึ่งของการกระทำที่มีลักษณะอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ (มาตรา 21)</p> <p>- กำหนดให้คดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยคดีพิเศษ โดยมีพนักงานอัยการเป็นผู้รับผิดชอบสำนวนการสอบสวน และไม่ให้การดำเนินคดีต้องอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (มาตรา 22) และกำหนดเรื่องการส่งคดี โดยในกรณีมีคำสั่งไม่ฟ้องคดีให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการสูงสุดชี้ขาด (มาตรา 23)</p> <p>- กำหนดรับรองสิทธิของผู้ได้รับความเสียหายให้ได้รับทราบถึงผลความคืบหน้าของคดีอย่างต่อเนื่อง โดยคณะกรรมการมีหน้าที่ร่วมติดตามความคืบหน้าของคดี และดำเนินการมาตรการเพื่อคุ้มครองเสรีภาพและความปลอดภัย ขาดเซยและฟื้นฟูเยียวยาความเสียหายทางร่างกายและจิตใจ ให้คำปรึกษาด้านกฎหมายและช่วยเหลือด้านการดำเนินคดี (มาตรา 24) และให้</p>

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>- การสังคดีและชี้ขาด (ไม่มีกำหนดไว้เป็นพิเศษ)</p> <p>- สิทธิของผู้ได้รับความเสียหาย (ไม่มีกำหนดไว้เป็นพิเศษ) จึงไม่มีกลไกสนับสนุนช่วยเหลือและชดเชยฟื้นฟูเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายให้ได้รับความเป็นธรรม</p> <p>- การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน (ไม่มีกำหนดไว้เป็นพิเศษ) จึงไม่มีกลไกสนับสนุนช่วยเหลือและชดเชยฟื้นฟูเยียวยาผู้ได้รับ</p>	<p>ด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และบทบัญญัติมาตรา 21/1 ตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษไม่นำมาใช้บังคับกับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>- การสังคดีและชี้ขาด</p> <p>มาตรา 23 เมื่อพนักงานอัยการตามมาตรา 22 เห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ทำความเห็นเพื่อออกคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง</p> <p>ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง ให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งให้อัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาด</p> <p>- สิทธิของผู้ได้รับความเสียหาย</p> <p>มาตรา 24 ให้หน่วยงานที่มีอำนาจสืบสวนสอบสวนในคดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้รายงานให้ผู้ได้รับความเสียหายทราบถึงผลความคืบหน้าของคดีอย่างต่อเนื่อง และให้คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ติดตามผลความคืบหน้าของคดี และดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพและความปลอดภัย ชดเชยและฟื้นฟูเยียวยาความเสียหายทางร่างกายและจิตใจ ให้คำปรึกษาแนะนำด้านกฎหมาย และสนับสนุนช่วยเหลือด้านการดำเนินคดี โดยการมีส่วนร่วมจากผู้ได้รับความเสียหาย</p> <p>- การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน</p> <p>มาตรา 25 ในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ให้พนักงาน</p>	<p>พนักงานอัยการร่วมกับคณะกรรมการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้กระทำความผิดให้แก่ผู้ได้รับความเสียหาย และสนับสนุนข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อให้ศาลกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและการฟื้นฟูเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายด้วย (มาตรา 25)</p> <p>- กำหนดให้ศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นศาลพลเรือน เพื่อให้ผู้ต้องหา จำเลยและผู้เสียหายอยู่ในเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมซึ่งเป็นศาลพลเรือน (มาตรา 26)</p>

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>ความเสียหายให้ได้รับความเป็นธรรม</p> <p>- เขตอำนาจศาล (มาตรา 27) โดยกำหนดให้อยู่ภายใต้เขตอำนาจของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งอาจทำให้คดีที่ต้องหาหรือจำเลยเป็นทหารอยู่ในอำนาจศาลทหารซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสิทธิเข้าถึงความเป็นธรรมของผู้ได้รับความเสียหาย</p>	<p>อัยการยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีอาญาขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ได้รับความเสียหายเพราะเหตุที่ได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือได้รับความเสื่อมเสียต่อเสรีภาพในร่างกาย ชื่อเสียง หรือได้รับความเสียหายในทางทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดของจำเลย</p> <p>ในการนี้ ให้คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย และสนับสนุนข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้ศาลกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการป้องกัน และการฟื้นฟูเยียวยาแก่ผู้ได้รับความเสียหาย ซึ่งรวมทั้งการรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจแก่ผู้ได้รับความเสียหายด้วย</p> <p>- อยู่ในเขตอำนาจศาลพลเรือน</p> <p>มาตรา 26 ให้คดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลพลเรือน และให้นำเอาวิธีพิจารณาคดีตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบมาบังคับใช้กับคดีดังกล่าวโดยอนุโลม</p>	
<p>7. หมวด 3 การป้องกันการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย</p>	<p>- สิทธิผู้ถูกควบคุมตัว (ไม่มีกำหนดไว้เป็นพิเศษ) ในบางกรณีอาจปรับใช้สิทธิของผู้ถูกจับตามมาตรา 7/1 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>	<p>- สิทธิผู้ถูกควบคุมตัว</p> <p>มาตรา 27 ในการควบคุมตัวบุคคล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ในการควบคุมตัวบุคคลต้องจัดให้มีบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัวตามมาตรา 28 และให้ผู้ถูกควบคุมตัวมีสิทธิและได้รับแจ้งสิทธิดังต่อไปนี้</p> <p>(1) แจ้งให้ผู้ถูกควบคุมตัว และญาติหรือบุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจทราบถึงวัน เวลา และสถานที่ของการถูกควบคุมตัว คำสั่งและเหตุแห่งการออกคำสั่งให้มีการควบคุม</p>	<p>- กำหนดมาตรการป้องกันการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายในหมวด 3 การป้องกันการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย โดยกำหนดให้การค้นตัว จับ คุมขัง หรือกระทำการอันใดอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายของบุคคลจะต้องมีการดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด และให้ศาลยุติธรรมเป็นกลไกสำคัญในการตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายของบุคคล เพื่อสร้างระบบความพร้อมรับผิด (accountability)</p>

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
		<p>ตัว และข้อมูลหรือรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ใช้อำนาจควบคุมตัว</p> <p>(2) แจ้งให้ญาติหรือบุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจทราบถึงข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการเคลื่อนย้ายและสถานที่ปลายทางที่รับตัว ในกรณีที่มีการย้ายสถานที่ควบคุมตัว</p> <p>(3) แจ้งให้ญาติหรือบุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพร่างกายหรือจิตใจของผู้ถูกควบคุมตัว และรายละเอียดเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลและสถานพยาบาลที่รับตัวในทันที กรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัวเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ</p> <p>(4) ได้รับการเยี่ยมและติดต่อกับญาติหรือบุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจตามสมควร</p> <p>(5) พบและปรึกษาผู้ซึ่งจะเป็นทนายความที่ตนเลือกเป็นการเฉพาะตัว และมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย</p> <p>(6) มีทนายความเข้าร่วมการสอบปากคำ การสอบถามหรือซักถาม โดยก่อนเริ่มการสอบปากคำ การสอบถามหรือซักถามทุกครั้ง ต้องมีการระบุตัวตนของผู้ที่เข้าร่วมทุกคนและมีการบันทึกภาพและเสียงซึ่งสามารถเข้าถึงและกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง</p> <p>(7) ได้รับการตรวจร่างกาย และการรักษาพยาบาลโดยเร็วโดยแพทย์ เมื่อบาดเจ็บหรือเจ็บป่วย</p> <p>(8) ในกรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัวถึงแก่ความตายหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถจัดการเองได้ ให้ผู้ได้รับความเสียหายมีสิทธิเข้าไปมีส่วนร่วมในการค้นหาความจริงเกี่ยวกับการตายหรือบาดเจ็บของผู้ถูกควบคุมตัว</p> <p>ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่แจ้งให้ผู้ถูก</p>	<p>และลบล้างวัฒนธรรมปล่อยให้คนผิดลอยนวล (impunity) ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - แจ้งสิทธิผู้ถูกควบคุมตัวในการที่จะติดต่อกับญาติหรือบุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจ สามารถพบและปรึกษาทนายความ และได้รับการตรวจร่างกายและรักษาพยาบาล (มาตรา 27) และจัดทำบันทึกเกี่ยวกับการควบคุมตัวโดยมีรายละเอียดอย่างน้อยตามรายการที่กฎหมายกำหนด (มาตรา 28) - กำหนดให้ญาติหรือบุคคลเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกควบคุมตัว คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีสิทธิร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมตัวได้ (มาตรา 29 วรรคหนึ่ง) หากถูกปฏิเสธในการให้ข้อมูล ให้ศาลอาญาในท้องที่มีเขตอำนาจสั่งให้เปิดเผยข้อมูลได้ (มาตรา 29 วรรคสองและวรรคสาม) ทั้งนี้ คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลต้องเป็นกรณีที่ศาลได้เรียกผู้ถูกควบคุมตัวมาสอบถามต่อหน้าศาลแล้วและมีเหตุยกเว้นให้ไม่เปิดเผยข้อมูลตามที่กฎหมายกำหนด (มาตรา 30) - กำหนดให้ศาลอาญาแห่งท้องที่มีอำนาจตรวจสอบการใช้ อำนาจควบคุมตัวว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ (มาตรา 31) โดยดำเนินการไต่สวนและมีคำสั่งเพื่อให้ยุติการกระทำที่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้และกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการป้องกัน และฟื้นฟูเยียวยาเบื้องต้นแก่ผู้ได้รับความเสียหายโดยการสนับสนุนช่วยเหลือจากคณะกรรมการ (มาตรา 32) - กำหนดวิธีปฏิบัติกรณีผู้ถูกควบคุมตัวถึงแก่ความตาย นอกจากการประสานงานเพื่อจัดทำสำนวนชั้นสูตรพลิกศพตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐ

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>- การจัดทำบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัว (มาตรา 21)</p>	<p>ควบคุมตัวทราบบนโอกาสแรกถึงสิทธิตามวรรคหนึ่ง และมีหน้าที่อำนวยความสะดวกให้ผู้ถูกควบคุมตัวเข้าถึงสิทธิดังกล่าว</p> <p>- การจัดทำบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัว</p> <p>มาตรา 28 ในการควบคุมตัวบุคคล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ในการควบคุมตัวบุคคลต้องจัดให้มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัว อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ชื่อ นามสกุล รูปถ่าย ตาหนิรูปพรรณ รวมทั้งข้อมูลอื่นที่ใช้ระบุตัวบุคคลและสภาพร่างกายของผู้ถูกควบคุมตัว</p> <p>(2) วัน เวลา และสถานที่ของการถูกควบคุมตัว และข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ทำการควบคุมตัว ในกรณีที่มีการย้ายสถานที่ดังกล่าว จะต้องมีการระบุถึงสถานที่ปลายทางที่รับตัว และเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบการย้ายสถานที่ควบคุมตัวนั้น</p> <p>(3) คำสั่งที่ให้มีการควบคุมตัว และเหตุแห่งการออกคำสั่งนั้น</p> <p>(4) เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ออกคำสั่งให้มีการควบคุมตัว</p> <p>(5) วัน เวลา และสถานที่ของการปล่อยตัว ผู้รับผิดชอบในการปล่อยตัว และญาติหรือบุคคลที่มารับตัวหรือพยานในการปล่อยตัว</p> <p>(6) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพร่างกายของบุคคลผู้ถูกควบคุมตัว ทั้งก่อนควบคุมตัวและก่อนการปล่อยตัว ในกรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัวถึงแก่ความตายจะต้องระบุถึงข้อมูลประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(7) ข้อมูลเพื่อใช้ในการติดต่อญาติหรือบุคคลที่ผู้ถูก</p>	<p>ในการควบคุมตัวมีหน้าที่เก็บรักษาสถานที่เกิดเหตุเพื่อป้องกันมิให้บุคคลเข้าไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน และประสานงานกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตรวจพิสูจน์หลักฐานเพื่อเก็บและรวบรวมหลักฐานในที่เกิดเหตุตามหลักห่วงโซ่พยานหลักฐาน (Chain of custody) และติดต่อกับครอบครัวหรือญาติของผู้ตายให้มีส่วนร่วมในการค้นหาความจริงเกี่ยวกับการตายรวมทั้งประสานงานกับคณะกรรมการเพื่อให้มีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทรมานในระหว่างควบคุมตัว (มาตรา 33)</p> <p>- กำหนดบทต้องห้ามรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาโดยอาศัยข้อมูลที่เกิดขึ้นหรือได้มาเนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 34) และบทคุ้มครองผู้ใช้สิทธิร้องเรียนโดยสุจริต (มาตรา 35)</p>

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>- สิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐและศาลให้เปิดเผยข้อมูลควบคุมตัว (มาตรา 22)</p>	<p>ควบคุมตัวไว้วางใจ และทนายความ (หากมี)</p> <p>(8) ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อรับประกันสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัวตามมาตรา 27 และ</p> <p>(9) ข้อมูลอื่น ๆ ที่คณะกรรมการกำหนดเพื่อป้องกันการทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี หรือการกระทำให้นุญคดี</p> <p>ในการปล่อยตัวตาม (5) ก่อนปล่อยตัวให้ผู้มีหน้าที่ในการควบคุมตัวตามวรรคหนึ่งแจ้งญาติหรือบุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจให้ทราบถึงการปล่อยตัวและให้บันทึกไว้ด้วยว่ามีผู้ใดมารับตัวไป หากไม่สามารถติดต่อญาติได้หรือไม่มีบุคคลใดมารับตัว ให้บันทึกวิธีการติดต่อญาติหรือบุคคลที่ผู้ถูกควบคุมตัวไว้วางใจไว้และให้ผู้รับผิดชอบในการปล่อยตัวจัดหาพยานในการปล่อยตัว พร้อมทั้งบันทึกชื่อ ที่อยู่ของพยานนั้นไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการปล่อยตัว</p> <p>- สิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐและศาลให้เปิดเผยข้อมูลควบคุมตัว</p> <p>มาตรา 29 ญาติหรือบุคคลเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกควบคุมตัว คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ มีสิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัวตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 28</p> <p>หากเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัว ญาติหรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกควบคุมตัว คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจาก</p>	

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>- คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล (มาตรา 23)</p> <p>- ศาลตรวจสอบการใช้อำนาจควบคุมตัวว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ (มาตรา 24)</p>	<p>คณะกรรมการมีสิทธิร้องขอต่อศาลอาญาแห่งท้องที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญา เพื่อให้ศาลสั่งเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้</p> <p>ศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งเปิดเผยข้อมูลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 28 ให้แก่ญาติหรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกควบคุมตัว คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการได้ คำสั่งศาลดังกล่าวให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ และให้คำสั่งศาลชั้นอุทธรณ์เป็นที่สุด</p> <p>- คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล</p> <p>มาตรา 30 คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลจะทำให้เฉพาะกรณีศาลได้เรียกผู้ถูกควบคุมตัวมาสอบถามต่อหน้าศาล และมีหลักประกันว่าผู้ถูกควบคุมตัวจะไม่ถูกทรมาน หรือกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี หรือกระทำให้สูญหาย และการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายหรือละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้ถูกควบคุมตัว หรือเป็นอุปสรรคต่อการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา</p> <p>- ศาลตรวจสอบการใช้อำนาจควบคุมตัวว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่</p> <p>มาตรา 31 เมื่อมีการอ้างว่าบุคคลใดต้องถูกควบคุมตัวโดยมีชอบด้วยกฎหมาย หรือปรากฏข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี หรือการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย บุคคลดังต่อไปนี้ มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลอาญาหรือศาลยุติธรรมแห่งท้องที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญา เพื่อให้มีคำสั่งระงับการกระทำเช่นนั้นทันที</p>	

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>- การไต่สวนโดยศาล และคำสั่งศาล (มาตรา 25)</p>	<p>(1) ผู้ได้รับความเสียหาย (2) พนักงานอัยการ (3) พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ (4) คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ (5) บุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกควบคุมตัว ให้ผู้มีสิทธิยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งซึ่งใช้สิทธิโดยสุจริตเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ย่อมได้รับความคุ้มครอง</p> <p>- การไต่สวนโดยศาล และคำสั่งศาล</p> <p>มาตรา 32 เมื่อได้รับคำร้องตามมาตรา 31 หรือเมื่อความปรากฏต่อศาลว่ามีการทรมาน หรือการกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี หรือการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย ให้ศาลดำเนินการไต่สวนฝ่ายเดียวโดยทันที ถ้าศาลเห็นว่าคำร้องนั้นมีมูล ศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนำตัวผู้ถูกควบคุมตัวหรือผู้ได้รับความเสียหายมาศาลโดยพลัน และหากการควบคุมตัวเป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเกิดการทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี หรือการกระทำทำให้บุคคลสูญหายในระหว่างการควบคุมตัว ให้ศาลมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ปลอยผู้ถูกควบคุมตัวทันที (2) ให้ยุติการทรมาน หรือการกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (3) เปลี่ยนสถานที่ควบคุมตัว</p>	

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>- กรณีผู้ถูกควบคุมตัวถึงแก่ความตาย (ไม่มีกำหนดไว้เป็นพิเศษ) จึงต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งไม่กำหนดชัดในกฎหมายเกี่ยวกับการตรวจพิสูจน์หลักฐานโดยผู้เชี่ยวชาญ การมีส่วนร่วมของครอบครัวผู้ตายในการค้นหาความจริงเกี่ยวกับการตาย และการตรวจสอบจากคณะกรรมการซึ่งเป็นกลไกของพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>(4) ให้ผู้ได้รับความเสียหายได้พบญาติ ญาติ หรือบุคคลอื่นที่ไว้วางใจเป็นการส่วนตัว</p> <p>(5) ให้มีการรักษาพยาบาลรวมทั้งการฟื้นฟูร่างกายและจิตใจ</p> <p>(6) ให้เปิดเผยเอกสารบันทึกหรือข้อมูลอื่นใด</p> <p>(7) กำหนดมาตรการอื่นใดที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการระงับการกระทำหรือเยียวยาเบื้องต้นกับผู้ได้รับความเสียหาย</p> <p>ให้คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ยื่นคำร้องให้ศาลกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการป้องกัน และการฟื้นฟูเยียวยาเบื้องต้นแก่ผู้ได้รับความเสียหาย ซึ่งรวมทั้งการรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ</p> <p>คำสั่งศาลตามมาตรา นี้ ให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ และให้คำสั่งศาลชั้นอุทธรณ์เป็นที่สุด</p> <p>- กรณีผู้ถูกควบคุมตัวถึงแก่ความตาย</p> <p>มาตรา 33 ในกรณีที่ผู้ถูกควบคุมตัวถึงแก่ความตาย เจ้าหน้าที่ของรัฐในการควบคุมตัวจะต้องประสานงานอย่างเร่งด่วนเพื่อจัดทำสำนวนชั้นสูตรพลิกศพตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการชันสูตรพลิกศพแล้ว และต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(1) เก็บรักษาสถานที่เกิดเหตุเพื่อป้องกันไม่ให้บุคคลเข้าไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน และประสานงานกับ</p>	

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>- บทต้องห้ามรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาเนื่องจากการทรมาน (ไม่มีกำหนดไว้เป็นพิเศษ) จึงต้องใช้หลักต้องห้ามรับฟังพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งยังเปิดช่องว่างให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานนั้นได้อันขัดต่อหลักการของอนุสัญญาที่ไม่ประสงค์ให้รับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาเนื่องจากการทรมาน</p> <p>- บทคุ้มครองผู้ใช้สิทธิร้องเรียนโดยสุจริต (ไม่มีกำหนดไว้เป็นพิเศษ) ดังนั้นบุคคลที่ใช้สิทธิร้องเรียนเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินั้นยังคงมีความเสี่ยงที่จะต้องแบกรับภาระในทางคดีต่อไปได้</p>	<p>หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตรวจพิสูจน์หลักฐานเพื่อเก็บและรวบรวมพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ</p> <p>(2) ติดต่อครอบครัวหรือญาติของผู้ตายเพื่อให้มีส่วนร่วมในการค้นหาความจริงเกี่ยวกับการตาย และ</p> <p>(3) ประสานงานกับคณะกรรมการหรือสำนักงานเพื่อให้มีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทรมานในระหว่างควบคุมตัว</p> <p>- บทต้องห้ามรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาเนื่องจากการทรมาน</p> <p>มาตรา 34 ในกรณีที่ปรากฏต่อศาลว่าพยานหลักฐานใดเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยอาศัยข้อมูลที่เกิดขึ้นหรือได้มาเนื่องจากการทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และการกระทำให้บุคคลสูญหาย ห้ามมิให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานนั้น เว้นแต่เป็นการรับฟังพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>- บทคุ้มครองผู้ใช้สิทธิร้องเรียนโดยสุจริต</p> <p>มาตรา 35 บุคคลซึ่งใช้สิทธิโดยสุจริตในการแจ้งความหรือร้องเรียนต่อคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และการกระทำให้บุคคลสูญหาย ย่อมได้รับความคุ้มครอง ซึ่งรวมทั้งจากการถูกดำเนินคดีอาญา คดีแพ่ง หรือคดีปกครอง</p>	
8. หมวด 4 คณะกรรมการป้องกัน	เดิมอยู่ในหมวด 2	- องค์ประกอบคณะกรรมการ	- กำหนดกลไกป้องกันและปราบปรามการทรมานและการ

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
<p>และปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย</p>	<p>- องค์ประกอบคณะกรรมการ (มาตรา 13) ซึ่งไม่มีผู้แทนผู้ได้รับความเสียหาย ผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช่เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการปกป้องคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากการควบคุมตัว และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐาน นิติเวชศาสตร์ และด้านจิตวิทยา</p>	<p>มาตรา 36 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย” ประกอบด้วย</p> <p>(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ</p> <p>(2) ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นรองประธานกรรมการ</p> <p>(3) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ นายกสภทนายความ</p> <p>(4) ผู้แทนผู้ได้รับความเสียหายจากการทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และการกระทำให้บุคคลสูญหาย ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน</p> <p>(5) ผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช่เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการปกป้องคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากการถูกควบคุมตัว ซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนสามคน</p> <p>(6) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานจำนวนหนึ่งคน นิติเวชศาสตร์ จำนวนหนึ่งคน และด้านจิตวิทยาจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ</p> <p>ให้อธิบดี กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพแต่งตั้งข้าราชการของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ</p>	<p>กระทำให้บุคคลสูญหายในรูปแบบของคณะกรรมการ หมวด 4 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย โดยปรับปรุงแก้ไขจากร่างกฎหมายเดิมดังนี้</p> <p>- กำหนดเพิ่มองค์ประกอบคณะกรรมการ ให้มีผู้แทนผู้ได้รับความเสียหายจำนวนสองคน (มาตรา 36 (4)) และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่ดำเนินกิจกรรมด้านการปกป้องคุ้มครองสิทธิผู้ได้รับความเสียหายจำนวนสามคน (มาตรา 36 (5)) และให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งในด้านการตรวจพิสูจน์พยานหลักฐาน ด้านนิติเวชศาสตร์ และจิตวิทยา (มาตรา 36 (6))</p> <p>- กำหนดเพิ่มอำนาจหน้าที่คณะกรรมการ ในการติดตามตรวจสอบข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำปรึกษาแนะนำทางกฎหมายแก่ผู้ได้รับความเสียหาย ให้ความช่วยเหลือด้านทนายความ การตรวจทางการแพทย์เพื่อประโยชน์ทางคดี และการฟื้นฟูเยียวยาความเสียหายทางร่างกายและจิตใจ และป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำอีก (มาตรา 42 (6) (7) (8)) ตลอดจนตรวจเยี่ยมสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตัว (มาตรา 42 (9)) และจัดทำรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายและแนวทางแก้ไขปัญหาเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา และเผยแพร่ต่อสาธารณชนเป็นประจำทุกปี (มาตรา 42 (10))</p> <p>- กำหนดเพิ่มอำนาจหน้าที่สำนักงาน ในการติดตามตรวจสอบข้อร้องเรียนและการสนับสนุนช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหาย (มาตรา 43)</p>

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>- การประชุมคณะกรรมการ (มาตรา 18) ซึ่งไม่มีการกำหนดความถี่ของการประชุมและการลงคะแนนเสียงของกรรมการที่มีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา</p>	<p>จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (4) และ (5) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>- การประชุมคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา 41 ให้คณะกรรมการประชุมอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง</p> <p>การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม</p> <p>ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา ให้ประธานหรือกรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบและให้ที่ประชุมพิจารณาว่าคณะกรรมการผู้นั้นสมควรอยู่ในที่ประชุมและมีมติในเรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>- อำนาจหน้าที่คณะกรรมการ (มาตรา 19) ซึ่งไม่มีกำหนดอำนาจหน้าที่ในการติดตามตรวจสอบข้อร้องเรียน การสนับสนุนช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหายทางกฎหมาย ทางคดีทางการแพทย์ การฟื้นฟูเยียวยาความเสียหายทางร่างกายและจิตใจ และป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำอีก และการจัดทำรายงานสถานการณ์และแนวทางแก้ไขปัญหาเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา และเผยแพร่ต่อสาธารณชนเป็นประจำทุกปี</p>	<p>- อำนาจหน้าที่คณะกรรมการ มาตรา 42 คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือมาตรการอื่นที่จำเป็นตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการทรมาน การกระทำ หรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และการกระทำให้บุคคลสูญหาย</p> <p>(3) กำหนดนโยบายและมาตรการฟื้นฟูและเยียวยา ด้านร่างกายและจิตใจแก่ผู้ได้รับความเสียหายที่ครอบคลุมความเสียหายทุกด้าน ซึ่งหมายรวมถึงการทำให้กลับสู่สภาพเดิม การชดเชยค่าสินไหมทดแทนที่เพียงพอ การบำบัดและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจให้สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้</p> <p>(4) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการช่วยเหลือและเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายทั้งทางการเงินและทางจิตใจตลอดรวมถึงการฟื้นฟูระยะยาวทางการแพทย์ให้กับผู้เสียหาย โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง</p> <p>(5) กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการปกปิดการควบคุมตัวบุคคล</p> <p>(6) ติดตามตรวจสอบข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี หรือการกระทำให้บุคคลสูญหาย สนับสนุนช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหาย ด้วยการให้คำปรึกษาและนำทางกฎหมาย ด้านทนายความ ด้านการตรวจทางการแพทย์</p>	

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
		<p>เพื่อประโยชน์ทางคดี ด้านการติดตามความคืบหน้าของคดี ด้านการฟื้นฟูเยียวยาความเสียหายทางร่างกายและจิตใจ และ ป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำอีก</p> <p>(7) ติดตามดูแล อำนาจการและประสานงานกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการสืบสวนสอบสวนที่รวดเร็ว และเป็นธรรม รวมทั้งขอให้เปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม</p> <p>(8) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตาม ความเหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>(9) ตรวจสอบหน่วยงานหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับ การควบคุมตัวได้โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า รับเรื่องร้องเรียนที่ไม่ ระบุชื่อผู้ร้อง และให้คำแนะนำแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อ ประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(10) จัดทำรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยี ศักดิ์ศรี หรือการกระทำให้นุคคลสูญหาย และแนวทางแก้ไข ปัญหา เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา และเผยแพร่ต่อ สาธารณชนเป็นประจำทุกปี</p> <p>(11) แต่งตั้งที่ปรึกษา อนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>(12) วางระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายใน การปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น โดยได้รับความเห็นชอบ จากกระทรวงการคลัง</p>	

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>- อำนาจหน้าที่สำนักงาน (มาตรา 20) ซึ่งไม่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการติดตามตรวจสอบข้อร้องเรียน การสนับสนุนช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหายทางกฎหมาย ทางคดีทางการแพทย์ การฟื้นฟูเยียวยาความเสียหายทางร่างกายและจิตใจ และป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำอีก</p>	<p>(13) วางระเบียบอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(14) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>- อำนาจหน้าที่สำนักงาน</p> <p>มาตรา 43 ให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการสืบหาติดตามช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหาย</p> <p>(2) ติดตามตรวจสอบข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการทรมาน การกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี หรือการกระทำใ้บุคคลสูญหาย สนับสนุนช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหาย ด้วยการให้คำปรึกษาและนำทางกฎหมาย ด้านทนายความ ด้านการตรวจทางการแพทย์ เพื่อประโยชน์ทางคดี ด้านการติดตามความคืบหน้าของคดี ด้านการฟื้นฟูเยียวยาความเสียหายทางร่างกายและจิตใจ และป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำอีก</p> <p>(3) สนับสนุนให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทรมาน หรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และการกระทำใ้บุคคลสูญหาย</p> <p>(4) ศึกษา วิจัย และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทรมาน การกระทำหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีและการกระทำใ้บุคคลสูญหาย รวมทั้งให้</p>	

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
		<p>ความรู้และฝึกอบรมแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>(5) รวบรวมข้อมูล สถิติคดี และจัดทำรายงานผลดำเนินการประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งแนวทางการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำใ้บุคคลสูญหาย</p> <p>(6) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะ กรรมการหรือ คณะอนุกรรมการมอบหมาย</p>	
<p>9. หมวด 5 บทกำหนดโทษ</p>	<p>- ความผิดฐานกระทำใ้บุคคลสูญหาย (มาตรา 29)</p> <p>- ความผิดฐานกระทำทรมาน (มาตรา 28)</p>	<p>- ความผิดฐานกระทำใ้บุคคลสูญหาย</p> <p>มาตรา 44 ผู้ใดกระทำความผิดฐานกระทำใ้บุคคลสูญหาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุใ้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุใ้ผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>- ความผิดฐานกระทำทรมาน</p> <p>มาตรา 45 ผู้ใดกระทำความผิดฐานกระทำทรมาน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุใ้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุใ้ผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>- กำหนดอัตราโทษในหมวด 5 บทกำหนดโทษ ใ้มีอัตราโทษที่ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด</p>

หัวข้อ	ร่างกฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายฉบับประชาชน	คำอธิบาย
	<p>- ความผิดฐานกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (ไม่มีกำหนดไว้เป็นพิเศษ) ดังนั้นต้องปรับเข้าองค์ประกอบกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้อง</p> <p>- การจงใจขัดขวางมาตรการคุ้มครองโดยไม่แจ้งสิทธิหรือไม่บันทึกข้อมูลควบคุมตัว (ไม่มีกำหนดไว้เป็นพิเศษ) ดังนั้นต้องปรับเข้าองค์ประกอบกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>- ความผิดฐานกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี</p> <p>มาตรา 46 ผู้ใดกระทำความผิดฐานกระทำหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p> <p>- การจงใจขัดขวางมาตรการคุ้มครองโดยไม่แจ้งสิทธิหรือไม่บันทึกข้อมูลควบคุมตัว</p> <p>มาตรา 47 ผู้ใดเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัวตามมาตรา 27 หรือจัดการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมตัวตามมาตรา 28 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขัดขวางการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ถูกควบคุมตัว ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
10. บทเฉพาะกาล	-	<p>- คดีความผิดเกี่ยวกับการกระทำให้บุคคลสูญหาย ซึ่งเกิดขึ้นก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา 48 ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสืบสวนสอบสวน คดีความผิดเกี่ยวกับการกระทำให้บุคคลสูญหายอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะพบบุคคลที่ถูกกระทำให้สูญหาย หรือปรากฏหลักฐานน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตาย และดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด แม้การปฏิเสธหรือปกปิดชะตากรรมของผู้ถูกควบคุมตัวได้เกิดขึ้นก่อนพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ</p>	<p>- กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรับประกันว่าจะมีการสืบสวนสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับการกระทำให้บุคคลสูญหายอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะพบบุคคลที่ถูกกระทำให้สูญหายหรือปรากฏหลักฐานน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตาย และดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด ถึงแม้ว่าการปฏิเสธหรือปกปิดชะตากรรมของผู้ถูกควบคุมตัวได้เกิดขึ้นก่อนพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ</p>